

Publicerad 2010-10-19 20:03 av PPQ

lite rosaskimmer? nej det är blått gnister här, vaknade med en känsla, tror det var roxette...mycket roxette på sistone

själens vandrande

Likt ett vildsvin plöjer jag genom min säng
Jag tror min själ har varit ute en sväng
Och det börjar om och gränserna suddas ut
Jag vet bara att jag inte vet hur det blir tillslut

I min sömn händer det att min själ är ute och vandrar
Kanske så även din själ, kanske söker dom varandra
Jag vaknar utvilad men ändå trött
Påverkan sitter i hela dagen, påverkan efter det jag mött

Jag hann nog inte ens somna
Hela kroppen fjättrades för att domna
Från taket föll ljuset ner över nakenhet
Och jag skymtade, jag såg klart som i en vakenhet

Jag tror min själ var ute och vandra
Kanske din och min själ sökte varandra
För det har varit en märklig natt
Jag vaknade utvilad men ändå matt

Dom nätterna finns det inget utrymme för drömmar
Bara upplevelser och en kropp fylld av blod som strömmar
Längst in i huset finns jag som ett villigt offerlamm till hon som är gud
Jag vet, hon är sådan hon kommer utan ett ljud

Jag tror min själ var ute och vandra
Kanske den var ute och träffade andra
Jag tror den stötte på dig där ute i natten
Då jag vaknade var jag uttömd och suktade efter vatten

Jag ser plötsligt mig själv och jag ser mig som stor
Jag är där och jag vet det, det gör att jag minns att jag är sådan som tror
Och jag överlämnar mig själv till min själs händer
Och så, ja de där vandringarna, själ på vandring som alltid återvänder

Jag vet att min själ var ute och vandra
Och jag är säker på att våra själar stötte på varandra

Jag känner det i hela min kropp
Och älskling din själ var på topp

En vibration som dröjer sig kvar
Man vaknar och vet att man har alla svar
Och du kan ta med dig det genom dagen, något att längta till
En lång natt medan klockan på nattduksbordet står still

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten